

2 Ιανουαρίου 2023

Καινούργιος χρόνος ξεκινά

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#) / [Ποιμαντική](#)

[Αρχμ. Γρηγόριος Κωνσταντίνου, Δρ. Θ. Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Κασσανδρείας](#)

Η αλλαγή του χρόνου κάθε φορά τέτοιες μέρες αποτελεί σημαντικό γεγονός για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Από το βράδυ της παραμονής οι άνθρωποι πραγματοποιούν πολυποίκιλα γλέντια ως την ανατολή του νέου χρόνου, έτσι ώστε ο ερχόμενος να αρχίσει και να συνεχιστεί με χαρές.

Ο αυτοκράτορας της Ρώμης Ιούλιος Καίσαρ το 46 π.Χ., με ψήφισμά του όρισε ως αρχή του έτους, την 1^ητου μηνός Ιανουαρίου, με πρόφαση τη λατρεία του μυθικού ήρωα και μετέπειτα θεού, Ιανού. Σημαντικό πρόσωπο για τους Ρωμαίους ο Ιανός, γιατί ήταν ο προστάτης της γεωργίας, της ναυπηγικής και του εμπορίου. Ως τότε, οι Ρωμαίοι είχαν ως πρώτο μήνα το Μάρτιο. Οι Αρχαίοι Έλληνες, και αναμφίβολα οι Αθηναίοι, είχαν τον Εκατομβαιώνα.

Οι Ρωμαίοι, την πρώτη μέρα του μήνα την ονόμαζαν *calendae*. Με την πάροδο του χρόνου έμεινε και καθιερώθηκε ως πιο επίσημη μέρα η καλέντα του Ιανουαρίου, δηλαδή η πρωτοχρονιά. Οι Αρχαίοι Έλληνες δεν είχαν καλέντες και το χρόνο τον μέτραγαν με το θεό Κ(Χ)ρόνο.

Το Βυζάντιο τυπικά ακολούθησε το ρωμαϊκό ημερολόγιο από το 324 μ.Χ. με τη μεταφορά της Αυτοκρατορίας, από τον Μ. Κωνσταντίνο. Η Εκκλησία -από τότε- κράτησε και διατηρεί το δικό της «**εκκλησιαστικό**» έτος, που αρχίζει την 1^η Σεπτεμβρίου και τελειώνει την 31^η Αυγούστου. Όμως κοσμικά, ακολουθεί το ημερολόγιο της πολιτείας. Γι' αυτό λοιπόν καθιέρωσε την πρωτοχρονιά να γιορτάζεται η περιτομή του Χριστού και η μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου.

Ας δούμε όμως τι είναι ο χρόνος; Ο χρόνος, ως φαινόμενο και ως έννοια, πάντοτε προβληματίζει τον σύγχρονο σκεπτόμενο άνθρωπο. Χρόνος και άνθρωπος έχουν άμεση σχέση μεταξύ των κι όσο πιο καταρτισμένος είναι ο άνθρωπος, συνειδησιακά και ιστορικά, τόσο πιο πολύ στρέφεται γύρω από το χρόνο. Οι

Πυθαγόρειοι θεώρησαν το χρόνο ως μια σφαίρα. Ο Ξενοκράτης τον θεωρεί ως «**μέτρο των γεννητών**»! Ο Πλούταρχος ως «στιγμή χρόνου πας εστίν ο βίος». Ο Πλωτίνος στις «**Εννεάδες**» του, τον θεωρεί ως υποκειμενικό δημιούργημα. Ο Πλάτωνας συνέδεσε το χρόνο με την προαγωγικότητα. Ο Αριστοτέλης ως μια μορφή κίνησης. Οι πατέρες της Εκκλησίας δίνουν τη δική τους ερμηνεία. Ο ιερός Αυγουστίνος λέει: «*Εάν μ' ερωτήσετε τι είναι ο χρόνος δεν μπορώ να σας πω, ενώ μέσα μου τον ζω*». Οι φυσικομαθηματικοί βλέπουν το χρόνο ως ένα φυσικό φαινόμενο. Οι φιλόσοφοι επίσης ως μια αφηρημένη έννοια βιώνοντάς την εσωτερικά. Οι ψυχολόγοι φαινομενικά πνευματικά. Ο Χριστός καθ' όλη τη διάρκεια της επί γης παρουσίας Του σεβάστηκε το χρόνο και τον ακολούθησε σ' όλα του τα στάδια, μετατρέποντάς τον σε αιωνιότητα - Αθανασία. Επίσης και όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας ζούσαν τον χρόνο και δια μέσου του χρόνου βίωναν την αιωνιότητα.

Όλα τα μεγάλα γεγονότα που αναφέρονται στο πρόσωπο του Χριστού έχουν ενεστωτικό χαρακτήρα, δηλαδή το παρόν. Ο πιστός τα θεωρεί ως παρόντα που τα ζει και τα βιώνει κάθε στιγμή και κάθε ώρα. Γι' αυτό η Εκκλησία μας κάθε φορά ψάλλει: σήμερα ο Χριστός γεννάται, σήμερα ο Χριστός βαπτίζεται στον Ιορδάνη υπό Ιωάννου, σήμερα κρεμάτε επί ξύλου. Όσα αφορούν τον Χριστό έχουν διαχρονικό χαρακτήρα. Χίλια χρόνια σαν μια μέρα μας λέγει η Αγία Γραφή.

<https://bit.ly/3GvwPAi>